

Skjøtsel: slått

Slåttemarkene må slås årlig for å bevare artsmangfoldet som er tilpasset dette bruksregimet. Slått som skjøtselsmetode skal i størst mulig grad etterligne det tradisjonelle bruksregimet, dvs.

- Én sein slått etter at artene har blomstret og de fleste har satt frø (fra midten av juli)
- Graset bakketørkes eller hesjes
- Høyet samles og fjernes
- Det var ofte vanlig med beiting i korte perioder om våren og høsten

Slåtteredskap

Tidligere var ljàen vanlig. I dag bruker man også lette, motorisert slåtteredskap som tohjulstraktor eller ryddesag. Viktig er at graset kuttes og ikke rives av og deles opp i småbiter. Da er det ikke lenger så lett å rake og samle inn graset.

Artsmangfold

For å bevare en artsrik slåttemark er det viktig å holde arealet åpent. God lystilgang gjennom slått og fjerning av høyet gir mange små og/eller konkurransesvake arter mulighet til å etablere seg uten at enkelte arter overtar. Ved slått blir alle planter kuttet av som fører til en jevn struktur og fordeling av arter i enga.

Beite kan ikke erstatte slåtten siden dyrene beiter selektivt. Arter som er grove, ikke velsmakende, stikker eller er giftige blir derfor stående igjen. Avføringen fra dyr fører også til ulik fordeling av næringsstoffer og dermed vekstbetingelse i enga.

Vegaøyen

Slått gjennomføres i Vegaøyen bl.a. i Hysværet, på Søla, Store Emårsøya, Omnøya, Skogsholmen, Skjærvær, Muddvær og Lånan.

Noe areal slås bare for å reversere gjengroing og holde arealet åpent, andre områder slås for å produsere vinterfôr til sau.

Bilder: (A) Skjøtselskurs på Skogsholmen (2012); (B) Hesjing i Hysværet (2018); (C) Slått med tohjulstraktor på Store Emårsøya; (D) Slåttemark på Slåttholmen ved Kilvær (2011); (E) Gjerdet deler slått og ikke slått areal på